

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: PŽ-3229/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Maria Vukelića, predsjednika vijeća, doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, suca izvjestitelja i Kamelije Parać, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja KRISTINE TOPOLOVEC iz Zagreba, Joze Martinovića 15, OIB: 16508111350, kojeg zastupa punomoćnica Irena Mesiček, odvjetnica u Zagrebu, Margaretska 3, protiv tuženika VESNE FEDERER-BUDIMČIĆ iz Zagreba, Kraljevićeva 8 b, OIB: 71516337134, kojeg zastupa punomoćnik Josip Stanić, odvjetnik u odvjetničkom društvu Rački i kolege j.t.d. u Zagrebu, Vlaška 50/A/4, radi naknade štete, odlučujući o tužiteljevoj i tuženikovojoj žalbi protiv dijela presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1604/2019 od 7. ožujka 2024. ispravljene rješenjima istog poslovnog broja od 20. svibnja 2024. i 4. srpnja 2024., u sjednici vijeća održanoj 17. prosinca 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1604/2019 od 7. ožujka 2024. ispravljena rješenjima poslovnog broja P-1604/2019 od 20. svibnja 2024. i 4. srpnja 2024. u točki I. izreke u dijelu u kojem je naloženo tuženiku Vesni Federer-Budimčić da s osnova naknade štete plati društvu Lada d.o.o. u stečaju iz Zagreba, Badalićeva 23 A, OIB: 53038317655 (sada Stečajna masa iza Lada d.o.o. u stečaju) iznos od 173.487,37 EUR sa zateznim kamatama i to na iznos od 12.023,99 EUR koje teku od 8. kolovoza 2019. do isplate, a na iznos od 161.463,38 EUR od 31. listopada 2019. do isplate i to od dospijeća svakog pojedinačnog iznosa pa do 31. prosinca 2019. po stopi od 6,30%, od 1. siječnja 2020. do 30. lipnja 2020. po stopi od 6,11% godišnje, od 1. srpnja 2020. do 31. prosinca 2020. po stopi 5,89% godišnje, od 1. siječnja 2021. do 30. lipnja 2021. po stopi od 5,75% godišnje, od 1. srpnja 2021. do 31. prosinca 2021. po stopi od 5,61% godišnje, od 1. siječnja 2022. do 30. lipnja 2022. po stopi od 5,49% godišnje, od 1. srpnja 2022. do 31. prosinca 2022. po stopi od 5,31% godišnje, od 1. siječnja 2023. do 30. lipnja 2023. po stopi od 5,50% godišnje, od 1. srpnja 2023. do 31. prosinca 2023. po stopi od 7%, od 1. siječnja 2024. do 30. lipnja 2024. po stopi od 7,5%, a od 1. srpnja 2024. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena,

pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1604/2019 od 7. ožujka 2024. ispravljena rješenjima poslovni broj P-1604/2019 od 20. svibnja 2024. i 4. srpnja 2024. u točki I. izreke u dijelu u kojem je naloženo tuženiku Vesni Federer-Budimčić da s osnova naknade štete plati društvu Lada d.o.o. u stečaju iz Zagreba, Badalićeva 23 A, OIB: 53038317655 (sada Stečajna masa iza Lada d.o.o. u stečaju) zatezne kamate koje na iznos od 161.463,38 EUR teku od 8. kolovoza 2019. do 30. listopada 2019. i sudi:

Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Nalaže se tuženiku Vesni Federer-Budimčić da u roku od 15 dana s osnova naknade štete plati društvu Lada d.o.o. u stečaju iz Zagreba, Badalićeva 23 A, OIB: 53038317655 (sada Stečajna masa iza Lada d.o.o. u stečaju) zatezne kamate koje na iznos od 161.463,38 EUR teku od 8. kolovoza 2019. do 30. listopada 2019. prema stopi od 6,30 %.“

r i j e š i o j e

I. Ukida se presuda Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1604/2019 od 7. ožujka 2024. ispravljena rješenjima poslovni broj P-1604/2019 od 20. svibnja 2024. i 4. srpnja 2024. u točki I. izreke u dijelu u kojem je naloženo tuženiku Vesni Federer-Budimčić da s osnova naknade štete plati društvu Lada d.o.o. u stečaju iz Zagreba, Badalićeva 23 A, OIB: 53038317655 (sada Stečajna masa iza Lada d.o.o. u stečaju) iznos od 142.963,74 EUR s pripadajućim zateznim kamatama koje teku od 8. kolovoza 2019. do isplate, kao i točka IV. izreke navedene presude te se u tom dijelu predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. Odbacuje se kao nedopuštena tužiteljeva žalba izjavljena protiv točke IV. izreke presude Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj P-1604/2019 od 7. ožujka 2024. ispravljene rješenjima poslovni broj P-1604/2019 od 20. svibnja 2024. i 4. srpnja 2024.

III. O tužiteljevu i tuženikovu zahtjevu za naknadom troškova drugostupanjskog postupka sud će odlučiti u konačnoj odluci.

Obrazloženje

1. Pobijanim dijelom presude označenim izreci ove presude i rješenja prvostupanjski sud je naložio tuženiku da s osnova naknade štete plati društvu Lada d.o.o. u stečaju (sada Stečajnoj masi Lada d.o.o. u stečaju) iznos od 316.451,18 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 8. kolovoza 2019. do isplate prema

stopama tih kamata pobliže navedenima u izreci te presude (točka I. izreke presude). Rješenjem o troškovima postupka sadržanim u presudi prvostupanjski je sud naložio tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 32.878,05 EUR (točka II. izreke presude). Tako je prvostupanjski sud presudio sukladno odredbi članka 453. i članka 430. u vezi članka 252. stavka 1. i 2. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine” broj: 152/11 - pročišćeni tekst, 111/12, 68/13, 110/15, 40/19, 34/22, 114/22, 18/23, 130/23 i 136/24) jer je nakon provedenog postupka, a osobito nakon provedenog dokaza financijsko knjigovodstvenim vještačenjem na okolnost utvrđivanja visine štete utvrdio da tuženik kao član uprave društva Lada d.o.o. nije vodio poslove društva s pažnjom urednog i savjesnog gospodarstvenika jer je nenamjenski trošio sredstva za svoje osobne potrebe koristeći Diners kreditnu karticu tog društva u iznosu od 188.999,53 kn (od čega je tuženiku u kaznenom postupku poslovni broj Kov-56/2022 utvrđena nepripadna imovinska dobit u iznosu od 98.404,81 kn, pa je slijedom navedenog u ovom postupku šteta za društvo utvrđena u iznosu od 90.594,72 kn), zatim šteta nastala zbog nemogućnosti vraćanja zajma u iznosu od 120.000,00 kn od strane društva Monter mont d.o.o. i pogrešno obračunate kamate u iznosu od 12.790,01 kn, šteta za edukaciju i osposobljavanje Mirjana Filipovića u iznosu od 3.375,00 kn koji je plaćen nakon razdoblja za koje se odnosio ugovor o osposobljavanju, kao i štete nastale zbog nenamjenski utrošenih sredstava po ugovorima broj 46/17 i 67/18 koja je društvo Lada d.o.o. moralo vratiti Zavodu za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom u iznosima od 1.216.545,90 kn i 944.370,31 kn. Odluku o troškovima postupka prvostupanjski je sud donio primjenom odredbe članka 154. stavka 2. Zakona o parničnom postupku (jer je nepobijanim dijelom presude sud prvog stupnja djelomično odbio tužbeni zahtjev za naknadom štete u iznosu od 36.801,16 EUR s pripadajućim kamatama kao i tužbeni zahtjev za isključenjem tuženika iz društva Lada d.o.o.).

2. Protiv točki I. i IV. izreke presude žalbu je podnio tuženik pobijajući je iz svih žalbenih razloga. Žalitelj u žalbi u bitnom navodi da je tužitelj postavio tužbeni zahtjev pozivajući se na članak 453. Zakona o trgovačkim društvima kojim je određeno da član društva može pokrenuti postupak radi naknade štete društvu protiv članova uprave društva ako su članovi društva odbili protiv njih postaviti takav zahtjev ili je prijedlog da se to učini dostavljen upravi, ali ga ona nije pravodobno podnijela članovima društva da o njima odluče. Žalitelj ističe da je na skupštini društva Lada d.o.o. održanoj 5. lipnja 2019. pod točkom dnevnog reda „razno” tužitelj iznio prijedlog da se protiv člana uprave društva podnese tužba radi naknade štete nastale društvu i to davanjem pozajmica različitim trgovačkim društvima, korištenju sredstava za osobne potrebe člana uprave i njezine obitelji i da se sklapaju poslovi s dobavljačima izvođačima radova prema cijenama koje su 30% više od tržišnih. Člankom 453. Zakona o trgovačkim društvima je formalno propisano tko, kada i za što može podnijeti tužbu radi naknade štete trgovačkom društvu, a sud je dozvolio vođenje postupka za naknadu štete o kojoj se nije odlučivalo na skupštini, za preinačeni tužbeni zahtjev koji je podnesen više od tri mjeseca nakon skupštine i za potraživanje koje uopće ne predstavlja štetu. Žalitelj ističe da je skupština na kojoj se odlučivalo o pokretanju tužbe protiv člana uprave održana 5. lipnja 2019. te je tužitelj doista u zakonskom roku od tri mjeseca podnio tužbu (14. kolovoza 2019.) te je potraživao iznos od 200.000,00 kn na ime naknade štete društvu Lada d.o.o. i to

za pozajmice društvima Monter d.o.o., Monter Mont d.o.o., Zlopaša d.o.o. i F.I.U.M. d.o.o., zatim za korištenje Diners kreditne kartice, troškove školovanja sina Mirjane Filipović i kupnju informatičke opreme od društva O2 d.o.o. pa je lako uočljivo da je tijekom postupka tih 200.000,00 kn dodavanjem novih tužbenih zahtjeva poraslo na 353.252,34 EUR. Stoga žalitelj smatra da je za svaki dodatni tužbeni zahtjev trebalo provesti ispitivanje je li u skladu s rokovima propisanim člankom 453. Zakona o trgovačkim društvima. Prema tome, tužitelj je podneskom od 21. siječnja 2020. preinačio tužbeni zahtjev tako da je umjesto iznosa od 200.000,00 kn potraživao 2.146.628,23 kn na ime povrata neutrošenih sredstava Zavodu za vještačenja, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom i naknadu štete od 730.082,33 kn na ime štete radi nepredaje ponude za nabavu tekstila za potrebe ustanove socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj. Nadalje, tužitelj je podneskom od 2. lipnja 2024. povećao tužbeni zahtjev na iznos od 353.252,34 EUR s time da uopće nije naznačio na što se ovo povećanje odnosi. Zbog navedenog, nejasno je što je uopće predmet tužbenog zahtjeva čime je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku. Nadalje, žalitelj smatra da je presuda nerazumljiva u točkama 22. i 23. obrazloženja jer je sud u točki 22. iznio matematički obračun visine štete te je nabrojanjem vidova štete utvrdio da se radi o šteti u iznosu od 2.384.300,94 kn ili 316.451,18 EUR, no zbrajanjem tih iznosa nikako se ne može doći do tog iznosa, a osim toga sud u točki 23. umanjuje iznos za 98.404,81 kn, ali dolazi do identičnog iznosa od 2.384.300,94 kn ili 316.451,18 EUR; time je sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku. Nadalje, iz tužbe i pobijane presude se uopće ne može razaznati na koje je štete postavljen tužbeni zahtjev odnosno na što se odnosi iznos naknade štete iz točke I. izreke presude, ali sud navodi da su ispunjene pretpostavke odgovornosti za štetu i to a) sklapanje po društvo štetnih ugovora o zajmu, b) korištenje poslovne Diners kartice za privatne svrhe, c) plaćanje edukacije za osposobljavanje u razdoblju izvan termina ugovora o osposobljavanju i d) vraćanje namjenskih sredstava po Ugovorima 46/17 i 67/18. U odnosu na vraćanje namjenskih sredstava po navedenim ugovorima, žalitelj ističe da je na ročištu od 15. veljače 2024. sudski vještak naveo da se radi o iznosu od 2.160.916,21 kn, no sud nigdje ne obrazlaže kojom to radnjom tuženika je došlo do nastanka štete. Tuženik ističe da se radilo o namjenskim sredstvima pa kako ista nisu utrošena po ugovoru, Zavod je tražio povrat iznosa od 2.160.916,21 kn i 1.133.244,35 kn (od posljednjeg iznosa, društvo Lada d.o.o. je vratilo 944.370,31 kn). Žalitelj smatra da povrat sredstava nije štetna radnja, a sud ne obrazlaže o kojoj se to štetnoj radnji radi, no prema njegovu mišljenju vraćanje dobivenih sredstava sigurno nije štetna radnja. Nadalje, žalitelj postavlja pitanje je li davanje pozajmice protupravno djelo te je li davanjem pozajmice tuženik uzrokovao štetu društvu Lada d.o.o.. Osim toga, sud ne obrazlaže zašto tuženik koji je već kazneno odgovoran za trošenje sredstava s Diners kartice i koji je platio iznos od 98.404,81 kn na račun društva Lada d.o.o. u stečaju temeljem presude Kov-56/2022-16 sada mora opet odgovarati za štetu s iste osnove. Osim toga, sud je dospijeće odredio s danom 8. kolovoza 2019. odnosno s danom podnošenja tužbe, no iznos od 1.216.545,90 kn je vraćen 31. listopada 2019., a iznos od 944.370,31 kn još kasnije to jest 31. prosinca 2020 pa je nejasno kako ovaj povrat štete kamata može teći 16 mjeseci prije nego što je povrat izvršen. Žalitelj ističe da je tužitelj podneskom od 6. veljače 2024. povećao tužbeni zahtjev za dodatnih 68.345,81 EUR, no nikada nije specificirao na

što se ovo povećanje odnosi, a sud u obrazloženju presude navodi da je sastavni dio dosuđenog iznosa i iznos od 944.370,31 kn koji je navodno vraćen prema Ugovoru 67/18, no ovaj iznos nikada nije bio predmetom tužbenog zahtjeva. Naime sudski vještak utvrđuje da je Zavod za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom od društva Lada d.o.o. potraživalo iznos od 1.216.545,90 kn kako to tužiteljica traži proširenjem tužbenog zahtjeva podneskom od 21. siječnja 2020., ali i dodatnih 1.133.244,35 kn od čega je sudski vještak utvrdio da je Lada d.o.o. vratila iznos od 944.370,31 kn. Nadalje, dio tužbenog zahtjeva nikada nije bio obračun „manje obračunatih kamata za dane pozajmice“, što je sudski vještak samoinicijativno napravio obračun, no sud je unatoč tome uzeo u obzir i taj iznos (12.790,01 kn) o kojoj tražbini se nikada nije raspravljalo. Uz pretpostavku da je u točki I. izreke sadržana i obveza plaćanja iznosa od 944.370,31 kn, žalitelj ističe bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 1. u vezi člankom 299. Zakona o parničnom postupku jer je obračun tog iznosa zasnovan na dokazu kojeg je tužitelj dostavio nakon zaključenja pripremnog postupka, točnije uz podnesak od 6. veljače 2024. Osim toga, iako je tužitelj potraživao iznos od 730.082,33 kn na ime štete radi nepredaje ponude za nabavu tekstila za potrebe ustanove socijalne skrbi u Republici Hrvatskoj, nema spomena tužbenog zahtjeva kojim se traži naknada te štete, a ne spominje se ni šteta radi davanja pozajmica društvima Monter d.o.o., Monter mont d.o.o., Zlopaša d.o.o. i F.I.U.M d.o.o., niti se spominje kupnja informatičke opreme. Prvostupanjski sud nekritički zaključuje da je tuženik davanjem pozajmica postupio protivno interesu društva Lada d.o.o. i time tom društvu napravio štetu. Žalitelj u odnosu na iznos kojeg je vratio Zavodu za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom ističe da se tu ne radi o šteti jer neutrošen novac znači da nije ni potrošen pa stoga nema umanjenja imovine društva Lada d.o.o., to jest nema štete. Nadalje, tuženik ističe da je nad njim vođen kazneni postupak u kojem je uslijed donesene presude broj Kov-56/2021 kojom je oglašen krivim za to što je u razdoblju od 10. siječnja 2016. do 11. prosinca 2018. u više navrata Dinars karticom plaćao kupljenu robu i izvršene usluge za svoje privatne potrebe, a ne za poslovanje društva Lada d.o.o. čime je stekao nepripadnu materijalnu korist od 98.404,81 kn, a taj je iznos tuženik uplatio društvu Lada d.o.o. Međutim, sud je bez osobitog razloga zanemario navedenu presudu te je vještak išao raditi vlastiti obračun u kojem je utvrdio da se radi o iznosu od 188.999,53 kn. U nastavku žalbe žalitelj ponavlja navode da nisu ispunjene pretpostavke iz članka 453. stavka 1. Zakona o trgovačkim društvima za dio štete i to iznosa od 1.216.545,90 kn i 944.370,31 kn koje iznose je Lada d.o.o. vratila Zavodu za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom. Osim toga, tuženik smatra da je sudski vještak obuhvatio potraživanja nastala prije 14. kolovoza 2016., a kako je tužba podnesena 14. kolovoza 2019., to se u konkretnom slučaju ima primijeniti trogodišnji zastarni rok iz članka 230. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima; zato je sud pogrešno naveo da se radi o roku zastare od 5 godina. Žalitelj pobija i odluku o trošku smatrajući da je sud pogrešno ocijenio da je tužitelj uspio u sporu s 76,16% te predlaže drugostupanjskom sudu da preinači pobijanu presudu na način da u cijelosti odbije tužbeni zahtjev i obveže tužitelja naknaditi tuženiku trošak postupka, podredno presudu ukinuti i predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovno odlučivanje pred drugim uredujućim sucem; žalitelj potražuje trošak drugostupanjskog postupka u ukupnom iznosu od 10.275,65 EUR.

Tužitelj žalbom pobija točku IV. izreke presude (s time da ujedno smatra da se radi o očitoj pogrešci u pisanju budući da u toj točki izreke presude nisu navedena imena i prezimena, adrese i OIB tužitelja i tuženika pa predlaže i donošenje rješenje o ispravku, podredno dopunske presude/rješenja o trošku) zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku smatrajući da je rješenje o trošku nerazumljivo i proturječi razlozima presude. Naime, budući da se naknada štete isplaćuje društvu, a naknada parničnog troška tužitelju, to žalitelj smatra da je osoba tužitelja morala biti precizirana u rješenju o trošku. Žalitelj predlaže da drugostupanjski sud prihvati njegovu žalbu i preinači odluku o trošku sukladno žalbenim navodima; žalitelj potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 312,50 EUR.

Žalbe su dostavljene na odgovore. Tužitelj je podnio odgovor na tuženikovu žalbu u kojem je naveo da odredba članka 453. Zakona o trgovačkim društvima propisuje uvjete za pokretanje sudskog postupka radi naknade štete protiv člana uprave društva, no tom odredbom nisu propisana ograničenja ili posebni uvjeti za procesno ponašanje tužitelja tijekom parničnog postupka pred sudom. Tužitelj ističe da je tuženik tijekom ovog postupka nastavio s radnjama koje su nanosile štetu društvu (i koje su u konačnici rezultirale stečajem društva) zbog čega se visina štete povećavala, no pravni stav tuženika da je tužitelj trebao tijekom ovog spora nakon svake nove štetne radnje i štete prije povećanja tužbenog zahtjeva tražiti sazivanje skupštine društva i čekati od tuženika kao većinskog člana društva da na skupštini odbije povećanje tužbenog zahtjeva protiv samog sebe nema uporište u Zakonu o trgovačkim društvima već bi u praksi potpuno onemogućilo vođene parničnog postupka radi naknade štete protiv člana uprave. Uostalom, da je tuženik svjestan svog neodrživog tumačenja odredbe članka 453. Zakona o trgovačkim društvima proizlazi i iz toga što je tuženik taj prigovor istaknuo tek 14. veljače 2024. neposredno prije zaključenja glavne rasprave. U odnosu na prigovore na nalaz i mišljenje vještaka, tuženik tek u žalbi ističe te prigovore, a što je suprotno članku 352. Zakona o parničnom postupku. Nadalje, tužitelj ističe da je notorno da nenamjensko trošenje sredstava koje je društvo primilo od Zavoda za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom predstavlja štetnu radnju, a time je prouzročena obveza društva da već dodijeljena sredstva u iznosu od 1.133.244,35 kn vrati tom Zavodu. Osim toga, notorno je da samo davanje pozajmica nije štetna radnja, no davanje pozajmica bez ugovorenih kamata i bez bilo kakvih sredstava osiguranja društvima u vlasništvu tuženikove obitelji i prijatelja koje pozajmice nisu vraćene društvu svakako jest. Najviše iznenađuje žalbeni navod da tuženik nakon što je proglašen krivim za zlouporabu povjerenja u gospodarskom poslovanju više ne može odgovarati društvu za počinjenu štetu u parničnom postupku jer je građanskopravna odgovornost šira od kaznenopravne. Tužitelj ističe da je tuženikova odgovornost utvrđena u kaznenom postupku te da je parnični sud vezan kaznenom osuđujućom presudom, a visina štete je utvrđena nakon usmenog očitovanja vještaka na kojeg tuženik nije imao primjedbi niti je predlagao novo vještačenje. Tužitelj predlaže da sud odbije žalbu tuženika kao neosnovanu uz naknadu tužitelju troška odgovora na žalbu u ukupnom iznosu od 6.976,81 EUR.

3. Tuženikova žalba je djelomično osnovana dok je tužiteljeva žalba nedopuštena.

Ispitavši pobijane točke I. i IV. izreke presude na temelju odredbe članka 365. stavka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine” broj: 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23) u granicama razloga određenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točki 2., 4., 8., 9., 13. i 14. Zakona o parničnom postupku i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da je tuženik kao (bivši) član uprave društva Lada d.o.o. nenamjenskim trošenjem sredstava korištenjem Diners kreditne kartice društva za osobne potrebe počinio tom društvu štetu u iznosu od 188.999,53 kn od čega je tuženik postupajući po kaznenoj presudi platio na račun društva Lada d.o.o. u stečaju iznos od 98.404,81 kn pa zato preostala šteta nastala društvu Lada d.o.o. zbog tih protupravnih štetnih radnji iznosi 90.594,72 kn (12.023,99 EUR). Jednako tako, s obzirom na to da tuženik nije vodio poslove društva Lada d.o.o. s pažnjom urednog i savjesnog gospodarstvenika u smislu odredbe članka 252. stavka 1. Zakona o trgovačkim društvima jer novčana sredstva koja je tom društvu po Ugovoru broj 46/17 isplatio Zavod za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanja osoba s invaliditetom nije koristio sukladno tom ugovoru slijedom čega je društvo Lada d.o.o. moralo navedenom Zavodu vratiti neutrošeni iznos od 1.216.545,90 kn (161.463,38 EUR) čime je društvu Lada d.o.o. nastala šteta u tom iznosu. Međutim, budući da je društvo Lada d.o.o. navedenom Zavodu vratilo novčana sredstva 31. listopada 2019., to je sud prvog stupnja pogrešno primijenio materijalno pravo iz članka 1086. Zakona o obveznim odnosima kada je obvezao tuženika da isplati društvu Lada d.o.o. u stečaju zatezne kamate koje na taj iznos štete teku prije navedenog datuma. Međutim, u odnosu na preostalu štetu za koju je sud prvog stupnja ocijenio da je odgovoran tuženik kao član uprave jer nije vodio poslove društva Lada d.o.o. s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika time što je: a) davao pozajmice društvu Monter Mont d.o.o. u iznosu od 120.000,00 kn koje to društvo nije vratilo društvu Lada d.o.o., b) jer je tuženik po osnovi danih pozajmica obračunao kamatu u manjem iznosu za 12.790,01 kn i c) jer je nenamjenski koristio sredstva po Ugovoru 67/18 uslijed čega je Lada d.o.o. morala Zavodu za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom vratiti iznos od 944.370,31 kn, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku na što u žalbi osnovano ukazuje žalitelj.

4. Prethodno, ovaj sud napominje da je prvostupanjski sud pravilno ocijenio da je tužitelj aktivno (građanskopravno i procesnopravno) legitimiran za podnošenje zahtjeva za naknadu štete prema odredbi članka 453. stavaka 1. i 2. Zakona o trgovačkim društvima. Naime, člankom 453. stavkom 1. Zakona o trgovačkim društvima je propisano da članovi društva na čije poslovne udjele otpada najmanje deseti dio temeljnoga kapitala društva mogu postaviti zahtjev za naknadu štete kojega društvo ima prema članovima uprave (i nadzornog odbora), ako su članovi društva odbili protiv njih postaviti takav zahtjev ili je prijedlog da se to učini dostavljen upravi ali ga ona nije pravodobno podnijela članovima društva da o njemu odluče, dok prema stavku 2. istoga članka Zakona o trgovačkim društvima tužba se mora podići u prekluzivnom roku u roku od tri mjeseca od dana kada je odbijen prijedlog da

se donese odluka o podizanju tužbe ili od kada je osujećeno donošenje odluke o tome.

Iz navedenih zakonskih odredbi proizlazi da član društva s ograničenom odgovornošću može podnijeti tužbu radi naknade štete protiv člana uprave ako su kumulativno ispunjene slijedeće pretpostavke: a) ako je član društva imatelj poslovnog udjela s kojim sudjeluje u temeljnom kapitalu društva s najmanje 10% (s time da on to mora biti u vrijeme podnošenja tužbe, te prema članku 453. stavku 3. Zakona o trgovačkim društvima tijekom spora ne može raspolagati svojim poslovnim udjelom bez suglasnosti društva), b) ako su članovi društva na skupštini društva ili u pisanom obliku sukladno članku 440. Zakona o trgovačkim društvima odbili protiv člana uprave postaviti odštetni zahtjev u korist društva ili ako je prijedlog da se to učini dostavljen upravi, ali ga ona nije pravodobno podnijela članovima društva da o njemu odluče i c) ako je tužba podnesena sudu u prekluzivnom roku od tri mjeseca od kada je odbijen prijedlog za donošenjem odluke o podizanju tužbe ili od kada je uprava društva osujetila da se o tome donese odluka time što svim članovima društva nije pravodobno podnijela prijedlog da odluče o zahtjevu za naknadom štete.

Prve dvije pretpostavke su materijalnopravne pretpostavke o čijem ispunjenju ovisi (ne)osnovanost tužbenog zahtjeva, dok je posljednja pretpostavka procesnopravna što znači da u slučaju njezina neispunjenja prvostupanjski sud sukladno odredbi članka 282. stavka 1. Zakona o parničnom postupku tužbu mora odbaciti odnosno, ako prvostupanjski sud to propusti učiniti, to je povodom pravnog lijeka dužan učiniti drugostupanjski sud sukladno odredbi članka 369. stavka 2. u vezi s člankom 354. stavkom 2. točkom 13. Zakona o parničnom postupku.

U konkretnom predmetu, sve tri zakonske pretpostavke iz članka 453. stavka 1. i 2. Zakona o trgovačkim društvima su ispunjene. Tužitelj je (prije zaključenja stečaja nad trgovačkim društvom Lada d.o.o.) bio član društva Lada d.o.o. koji je kao imatelj poslovnog udjela sudjelovao u temeljnom kapitalu tog društva s 30%. Naime, iz Ugovora o prijenosu poslovnog udjela u društvu Lada d.o.o. od 4. rujna 2018. sa str. 318.-319. spisa kojeg je sudu uz svoj podnesak od 19. lipnja 2020. dostavio upravo tuženik proizlazi da je (ovdje) tužitelj stekao poslovni udjel ugovorom u smislu članka 412. stavka 3. Zakona o trgovačkim društvima s time da je tužitelj (prema članku 2. tog Ugovora) stekao poslovni udjel pod rednim brojem 2 koji predstavlja jedan poslovni udjel visine 30% temeljnog kapitala društva, a i iz Popisa članova trgovačkog društva Lada d.o.o. od 9. studenoga 2018. sa str. 343. spisa proizlazi da je tužitelj imatelj poslovnog udjela koji se vodi u knjizi poslovnih udjela pod rednim brojem 2 u nominalnom iznosu od 48.600,00 kn; uostalom, i iz Popisa članova društva nazočnih na skupštini od 5. lipnja 2019. kojeg je potpisao upravo tuženik (kao predsjednik skupštine) sa str. 20. spisa proizlazi da je tužitelj imatelj poslovnog udjela nominalnog iznosa od 48.600,00 kn. Prema tome, s obzirom na to da je temeljni kapital društva Lada d.o.o. iznosio 162.000,00 kn (članak 4. Društvenog ugovora; str. 8. spisa), to je očito da je tužitelj imatelj poslovnog udjela s kojim sudjeluje u temeljnom kapitalu društva od 30%, to jest više od potrebnih 10% što je zakonski minimum za podizanje tužbe u korist društva prema članku 453. stavku 1. Zakona o trgovačkim društvima.

Nadalje, iz Zapisnika s 20. redovite Skupštine društva Lada d.o.o. od 5. lipnja 2019. sa str. 14-18. spisa proizlazi da se pod točkom 5. Dnevnog reda (pod točkom „razno”) raspravljalo o podnošenju tužbe društva Lada d.o.o. radi naknade štete protiv uprave društva (zapravo, protiv tuženika kao tada jedinog člana uprave). S obzirom na to da su toj skupštini prisustvovali svi članovi društva (sva tri člana „koji raspolažu sa 100% temeljnog kapitala”; str. 15. spisa), to je skupština mogla odlučivati o prijedlogu za podizanje tužbe društva protiv člana uprave neovisno o tome što to očito nije bilo navedeno u pozivu za sazivanje skupštine u smislu članka 443. stavka 2. i 3. Zakona o trgovačkim društvima. Međutim, iako se na toj skupštini raspravljalo o prijedlogu člana društva Kristine Topolovec (ovdje tužitelja) o podnošenju tužbe društva protiv uprave društva radi naknade štete, Skupština društva Lada d.o.o. većinom danih glasova je donijela odluku kojom je odbijen prijedlog odluke za podnošenje te tužbe; dakle, članovi društva Lada d.o.o. su na Skupštini tog društva od 5. lipnja 2019. odbili protiv člana uprave postaviti odštetni zahtjev u korist društva.

Slijedom navedenog, budući da je ta skupštinska odluka donesena 5. lipnja 2019., a tužitelj je ovaj spor pokrenuo 14. kolovoza 2019., to je on to učinio u prekluzivnom roku od tri mjeseca od dana kada je odbijen prijedlog da se donese odluka o podizanju tužbe.

U odnosu na žalbene navode tuženika da skupština društva Lada d.o.o. od 5. lipnja 2019. nije raspravljala o svim štetnim radnjama tuženika odnosno o cjelokupnoj šteti koja je nastala društvu Lada d.o.o. zbog toga što tuženik kao član uprave tog društva nije vodio poslove s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, ovaj sud napominje da se prema odredbi članka 441. stavka 1. točke 9. Zakona o trgovačkim društvima na skupštini društva raspravlja o tome hoće li društvo postaviti zahtjev za naknadu štete protiv člana uprave, ali skupština odnosno članovi društva ne odlučuju o kojoj se sve šteti radi odnosno o tome koja je cjelokupna šteta nastala društvu uslijed propusta člana uprave da vodi poslove društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika. Naprotiv, na skupštini društva je dovoljno da pojedini član društva ukaže na određene radnje člana uprave koje upućuju na to da član uprave nije vodio poslove s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika (što je prema zapisniku sa skupštine ovdje tužitelj i učinio), no to ne znači da su to jedine radnje člana uprave zbog kojih društvu može nastati šteta. Prema tome, pojedini član društva mora na skupštini društva ukazati na određene štetne radnje člana uprave u vođenju poslova društva za koje postoji osnovana sumnja da je član društva počinio društvu štetu (u protivnom, ako to učini zlonamjerno ili zbog grube nepažnje, a sukladno tome i podnese tužbu, tada je tužitelj prema članku 453. stavku 5. Zakona o trgovačkim društvima dužan naknaditi štetu tuženom članu uprave), no to ne znači da nakon održane skupštine i prije pokretanja spora odnosno tijekom vođenja spora radi naknade štete počinjene društvu član društva-tužitelj uslijed saznanja za daljnje štetne radnje člana uprave kojim je društvu nastala šteta (bilo da su te štetne radnje počinjene prije raspravljanja na skupštini ili nakon toga a osobito tijekom vođenja spora) mora ponovno uputiti prijedlog sa sazivanje skupštine na kojoj bi članovi društva (ponovno) odlučivali o zahtjevu društva za podizanjem tužbe radi naknade štete protiv člana uprave. Dakle, tužitelj (a to može biti i onaj član društva koji nije prethodno podnio prijedlog da skupština donese odluku o podizanju tužbe radi

naknade štete protiv člana uprave, pa čak i onaj koji je na skupštini glasao protiv tog prijedloga ali je naknadno u roku određenom člankom 453. stavkom 2. Zakona o trgovačkim društvima saznao za određene štetne radnje člana uprave) ne mora tijekom vođenja spora, a nakon saznanja za daljnju štetu nastalu društvu uslijed propusta člana uprave u vođenju poslova s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika ponovno podnositi prijedlog sa sazivanjem skupštine na kojoj bi se odlučivalo o donošenju odluke o podizanju tužbe društva radi naknade štete protiv člana uprave, a zatim (nakon što bi skupština donijela odluku kojom taj prijedlog odbija ili bi uprava osujetila da se o tome odlučuje na skupštini društva) u prekluzivnom roku iz članka 453. stavka 2. Zakona o trgovačkim društvima preinačiti tužbu isticanjem drugog tužbenog zahtjeva radi naknade (daljnje) štete protiv člana uprave društva. Slijedom navedenog, za donošenje odluke skupštine (odnosno odluke članova društva pisanim putem prema članku 440. stavku 2. Zakona o trgovačkim društvima) o postavljanju odštetnog zahtjeva na naknadu štete protiv člana uprave je bitno da postoji osnovana sumnja da je šteta nastala, dok samu visinu štete utvrđuje sud u parničnom postupku.

Upravo zbog navedenog, tužitelj je u ovom sporu tijekom trajanja spora mogao preinačiti tužbu isticanjem tužbenog zahtjeva (i) radi naknade štete koja je društvu Lada d.o.o. nastala nakon pokretanja ovog spora, a zbog štetnih radnji tuženog člana uprave društva u vođenju poslova s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika za koje štetne radnje tužitelj nije znao u vrijeme odlučivanja na skupštini društva odnosno u vrijeme pokretanja spora. Dakle, za preinaku tužbe podnošenjem tužbenog zahtjeva kojim je tužitelj tražio da tuženik kao član uprave naknadi društvu (i) štetu koja je nastala nakon pokretanja spora nije potrebno da se prethodno ponovno sazove skupština društva radi odlučivanja o podizanju nove tužbe radi potraživanja (nove) štete pričinjene društvu. Podredno, ovaj sud napominje da je za štetu u iznosu od 944.370,31 kn koja je društvu Lada d.o.o. nastala 31. prosinca 2020. kada je to društvo navedeni novčani iznos isplatilo Zavodu za vještačenja, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom tužitelj saznao tek iz nalaza i mišljenja D & S d.o.o. od 12. siječnja 2024., to jest u nakon 1. srpnja 2022. kada je nad društvom Lada d.o.o. bio otvoren stečajni postupak te su sukladno članku 159. stavku 1. Stečajnog zakona tada (otvaranjem stečaja) prestala prava tijela dužnika pravne osobe pa tako i pravo skupštine društva da odlučuje o podnošenju odštetnog zahtjeva protiv člana uprave.

Nadalje, budući da se u ovom sporu radi o potraživanju naknade štete nastale društvu, a ne vjerovnicima društva, to tužitelj koji je ovaj spor pokrenuo u korist društva Lada d.o.o. otvaranjem stečaja nad tim društvom nije izgubio aktivnu procesnopравnu legitimaciju. Ovo iz razloga jer samo u slučaju ako je radnjom člana uprave vjerovniku/vjerovnicima nanescena šteta tada prema članku 430. u vezi članka 252. stavka 5. Zakona o trgovačkim društvima za vrijeme trajanja stečajnog postupka pravo vjerovnika društva protiv članova uprave ostvaruje stečajni upravitelj. Međutim, budući da se u konkretnom predmetu radi o potraživanju naknade štete nastale društvu, to otvaranjem stečaja tijekom trajanja ovog spora nije došlo do gubitka tužiteljeve aktivne legitimacije, a što pravilno smatra i prvostupanjski sud. Jednako tako, neovisno od činjenice što je tuženik ujedno i član društva, ovaj spor se vodi radi naknade štete počinjene društvu zbog toga što tuženik kao član uprave društva nije

vodio poslove društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika pa se zbog toga na ovaj spor ne primjenjuje ni odredba članka 10. stavka 5. Zakona o trgovačkim društvima.

5. Prvostupanjski sud je pravilno ocijenio neosnovanim tuženikov materijalno pravni prigovor zastare dijela utuženog potraživanja naknade štete kojeg je tuženik istaknuo u podnesku od 14. veljače 2024. na str. 2733. spisa. Naime, iz nalaza vještaka D & S d.o.o. (u čije ime je vještačenje proveo sudski vještak Dario Janković) proizlazi da je tuženik Diners kreditne kartice društva Lada d.o.o. koristio za svoje osobne potrebe tijekom 2016., 2017. i 2018. godine (str. 585. spisa), a da je tuženik koristio kreditne kartice društva Lada d.o.o. u razdoblju od 10. siječnja 2016. do 11. prosinca 2018. za osobne potrebe proizlazi i iz kaznene presude Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Kov-56/2022-16 od 10. studenoga 2022. kojom je tuženik proglašen krivim (str. 2736. spisa). Nadalje, budući da je društvu Lada d.o.o. nastala šteta uslijed nevraćenih novčanih sredstava od strane društva Monter mont d.o.o. u iznosu od 120.000,00 kn, a dva ugovora o zajmu koje je to društvo sklopilo s Lada d.o.o. su sklopljena 23. listopada 2017. (za iznos od 20.000,00 kn; str. 234. spisa) i 11. prosinca 2017. (za iznos od 100.000,00 kn; str. 233. spisa), to šteta koja je nastala društvu Lada d.o.o. je dospjela najranije tih datuma budući da je prema izvodu Zagrebačke banke d.d. za društvo Lada d.o.o. sa str. 46. spisa društvo Lada d.o.o. 23. listopada 2017. doznačilo društvu Monter-mont d.o.o. iznos od 20.000,00 kn dok je prema izvodu Zagrebačke banke d.d. sa str. 45. spisa društvo Lada d.o.o. 11. prosinca 2017. na ime pozajmice doznačilo društvu Monter-mont d.o.o. iznos od 100.000,00 kn (neovisno o tome što su obje pozajmice aneksima ugovora odobrene na rok do 30. lipnja 2019.). Također i šteta nastala društvu Lada d.o.o. zbog plaćanja računa za osposobljavanje Marijana Filipovića (koji nije bio radnik društva Lada d.o.o.), a koja edukacija je provedena izvan termina ugovora o sufinanciranju osposobljavanja Marijana Filipovića je nastala 24. svibnja 2018.

Slijedom navedenog, budući da je tužitelj ovaj spor pokrenuo tužbom 5. lipnja 2019., a činjeničnom osnovom tužbe su obuhvaćene sve navedene štete, to od nastanka svake navedene štete pa do pokretanja spora nije protekao petogodišnji zastarni rok propisan odredbom članka 430. u vezi članka 252. stavka 6. Zakona o trgovačkim društvima.

Osim toga, s obzirom na to da je šteta društvu Lada d.o.o. zbog toga što je to društvo moralo vratiti Zavodu za vještačenja, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom iznos 1.216.545,90 kn nastala 31. listopada 2019. kada je to društvo navedeni iznos vratilo Zavodu, a tužitelj je podneskom od 21. siječnja 2020. preinačio tužbu potražujući naknadu (i) te štete (koju preinaku tužbe je prvostupanjski sud prihvatio raspravnim rješenjem od 4. ožujka 2021.; str. 375. spisa), to nesporno od nastanka te štete pa do postavljanja tužbenog zahtjeva kojim je tužitelj potraživao i tu štetu nije protekao petogodišnji zastarni rok. Jednako tako, od nastanka štete društvu Lada d.o.o. u iznosu od 944.370,31 kn dana 31. prosinca 2020. kada je to društvo taj novčani iznos vratilo Zavodu za vještačenja, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom pa do tužiteljeva podneska od 6. veljače 2024. (str. 2721.-2722. spisa) kada je tužitelj ponovno

preinačio tužbu potražujući (i) tu štetu nije protekao petogodišnji zastarni rok iz članka 430. u vezi članka 252. stavka 6. Zakona o trgovačkim društvima.

Pri tome, ovaj sud napominje da je pogrešno pravno shvaćanje žalitelja da se u konkretnom slučaju ima primijeniti trogodišnji zastarni rok iz članka 230. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima. Naprotiv, da je zakonodavac želio primjenu pravila o zastari obveznog prava (pa tako i primjenu subjektivnog zastarnog roka od tri godine iz navedene odredbe Zakona o obveznim odnosima), onda bi u članku 252. Zakona o trgovačkim društvima uputio na zastarne rokove za naknadu štete iz Zakona o obveznim odnosima, a ne bi posebno naznačio zastarni rok. Prema tome, budući da je odredba članka 430. u vezi članka 252. stavka 6. Zakona o trgovačkim društvima *lex specialis*, to za početak tijeka zastare zahtjeva za naknadu štete protiv člana uprave nije mjerodavan trenutak saznanja tužitelja za počinjenu štetu (i osobu koja je štetu počinila), a kako to pogrešno smatra žalitelj.

6. Prvostupanjski je sud pravilno ocijenio da je tuženik u obvezi naknaditi društvu Lada d.o.o. u stečaju (sada Stečajnom masi iza Lada d.o.o. u stečaju) iznos od 90.954,72 kn, a koja šteta je nastala tom društvu uslijed tuženikova korištenja Diners kreditne kartice društva za osobne potrebe tuženika odnosno zbog toga što je društvo Lada d.o.o. svojim sredstvima plaćao robu i izvršene usluge za privatne potrebe tuženika, a ne za poslovanje društva Lada d.o.o. Naime, ovaj sud prvenstveno ukazuje na to da je presudom Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Kov-56/2022-16 od 10. studenoga 2022. sa str. 2735.-2738. spisa tuženik proglašen krivim što je u razdoblju od 10. siječnja 2016. do 11. prosinca 2018. kao direktor društva Lada d.o.o. i osoba ovlaštena za raspolaganje sredstvima po računu tog društva u nakani da sebi pribavi značajnu nepripadnu materijalnu dobit, protivno odredbi članka 430. stavku 1. Zakona o trgovačkim društvima nije donosio odluke i raspolagao imovinom i sredstvima na žiro-računu društva Lada d.o.o. po načelu urednog i savjesnog gospodarstvenika, već je u više navrata korištenjem Diners bankovnih kartica društva Lada d.o.o. novcem s žiro-računa Lada d.o.o. plaćao kupljenu robu i izvršene usluge za svoje privatne potrebe, a ne za poslovanje društva Lada d.o.o.. Nadalje, s obzirom na to da je navedena presuda postala pravomoćna 7. prosinca 2022. (što je ovaj sud utvrdio izvršivši uvid u aplikaciju e-Spis), to je sud prvog stupnja pravilno ocijenio da je sud sukladno odredbi članka 12. stavka 3. Zakona o parničnom postupku vezan tom osuđujućom presudom. Slijedom navedenog, budući da je u kaznenom predmetu (na temelju dokumentacije raspoložive kaznenom sudu) utvrđena šteta društvu Lada d.o.o. u iznosu od 98.404,81 kn, a provedenim vještačenjem (str. 586. i 2743. spisa) u ovom sporu je sud utvrdio da je tom (višekratnom) štetnom radnjom tuženika (korištenjem Diners kreditne kartice društva za osobne potrebe tuženika) društvu Lada d.o.o. nastala šteta u iznosu od 188.999,53 kn, to je sud pravilno ocijenio da je tuženik u obvezi naknaditi društvu Lada d.o.o. u stečaju (sada Stečajnoj masi iza Lada d.o.o. u stečaju) razliku tih iznosa, to jest štetu u iznosu od 90.594,72 kn. Naime, premda je sudski vještak, između ostalog, izvršio uvid u „Tablicu evidencije troškova reprezentacije, plaćanje DC i virmanski za 2016., 2017. i 2018.” koja je vještačena i u kaznenom predmetu, sudski vještak u ovom predmetu (str. 582. spisa odnosno str. 16. pisanog nalaza i mišljenja vještaka) je utvrdio da je analizom zapisnika i poreznog rješenja Porezne uprave, Područnog ureda u Zagrebu ta porezna uprava

prihvatila učinjene troškove reprezentacije kako ih je dostavio porezni obveznik Lada d.o.o., no taj je popis nekonzistentan jer se na jednoj rati označava da bi kupljena dobra bila namijenjena reprezentaciji i time priznata kao poslovni trošak, dok kod druge rate istog računa porezni obveznik ne naznačava da bi se radilo o reprezentaciji slijedom čega bi se radilo o trošku koji nije učinjen za poslovne svrhe, a kao primjer toga vještak je naveo račun primljen od društva Puntino od 19. listopada 2016. po kojem je tuženik kupio cipele i gdje je na prvoj rati označeno da se radi o reprezentaciji za poslovnog partnera ZOSI, a na drugoj rati nema navoda da je riječ o reprezentaciji. Slijedom navedenog, iako je sudski vještak u svom pisanom nalazu i mišljenju naveo dva iznosa štete po osnovi troška učinjenog Diners kreditnom karticom od strane tuženika (115.415,09 kn i 188.999,53 kn), prvostupanjski je sud pravilno ocijenio da visina štete po toj osnovi iznosi 188.999,53 kn. Naime, kako je to sudski vještak naveo u svom iskazu s ročišta od 15. veljače 2024. na str. 2742.-2743. spisa, u odnosu na iznos od 188.999,53 kn ne radi se o troškovima reprezentacije iz razloga što se knjiženja ne provode po knjigovodstvenim načelima, ne provode se konzistentno po jednom knjigovodstvenom računu glavne knjige, već se rate (jer se radi o kupovini na rate) knjiže na različita konta glavne knjige pa se postupanjem na takav način skriva stvarni karakter troška i troškovi se raspoređuju kako bi bili što manje vidljivi. Nadalje, budući da je dio te štete (iznos od 98.404,81 kn) tuženik podmirio društvu Lada d.o.o. u stečaju 21. prosinca 2022. (str. 2739. spisa) postupajući po kaznenoj presudi Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Kov-56/2022-16 od 10. studenoga 2022., to je sud prvog stupnja pravilno ocijenio da je tuženik u obvezi naknaditi društvu Lada d.o.o. u stečaju (sada Stečajnoj masi iza Lada d.o.o. u stečaju) iznos od 90.594,72 kn (12.023.99 EUR).

Pri tome, žalbeni navod tuženika da je sud prvog stupnja u točki 22. obrazloženja pobijane presude zbrojio svu štetu nastalu društvu Lada d.o.o. u stečaju, a koja prema utvrđenju prvostupanjskog suda iznosi 2.384.300,94 kn odnosno 316.451,18 EUR, a zatim je u točki 23. obrazloženja presude odbivši od tog iznosa štete iznos od 98.404,81 kn kojeg je tuženik podmirio pa je sud opet dobio isti iznos štete (2.384.300,94 kn odnosno 316.451,18 EUR), ovaj sud napominje da to nije od utjecaja na pravilnost i zakonitost pobijane odluke. Naime, premda je prvostupanjski sud doista pogriješio u računanju zbroja ukupne štete za koju smatra da je počinjena društvu Lada d.o.o. (štoviše, sud prvog stupnja je prilikom računanja visine štete propustio u zbroj ukupne štete uračunati štetu u iznosu od 3.375,00 kn na ime štete za plaćeni račun edukacije Marijana Filipovića, tako da ukupna šteta za koju sud prvog stupnja smatra da ju je tuženik dužan naknaditi društvu Lada d.o.o. u stečaju iznosi 2.387.675,94 kn), ovaj sud je ispitivao visinu svake pojedine štete koju je utvrđivao (ocjenjivao) sud prvog stupnja.

7. Nadalje, sud prvog stupnja je pravilno ocijenio da je društvu Lada d.o.o. u stečaju (sada Stečajnoj masi iza Lada d.o.o. u stečaju) nastala šteta u iznosu od 1.216.545,90 kn (161.463,38 EUR), a koji iznos je to društvo 31. listopada 2019. moralo vratiti Zavodu za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom. Naime, iz spisa proizlazi da je društvo Lada d.o.o. s navedenim Zavodom 27. studenoga 2017. sklopilo Ugovor o sufinanciranju programa za otvaranje novih radnih mjesta i održavanje zaposlenosti u zaštitnoj radionici broj 46/2017 sukladno kojem ugovoru je taj Zavod društvu Lada d.o.o. isplatio iznos od

3.457.504,48 kn. Međutim, prema dopisu navedenog Zavoda od 28. listopada 2019. sa str. 303.-304. spisa taj je Zavod nakon što je zaprimio izvješće Lade d.o.o. (i dodatak tom izvješću) utvrdio da je društvo Lada d.o.o. namjenski utrošio sredstva u iznosu od 2.240.958,58 kn „dok su preostali podneseni računi u iznosu od 1.216.545,90 kn neprihvatljivi troškovi financiranja” (str. 303. spisa), zatim je „utvrđeno da ste dodijeljena sredstva za nabavu novih tehnologija i opreme (članak 2. stavak 2. točka 1. Ugovora) utrošili za neprihvatljive troškove” slijedom čega je navedeni Zavod pozvao društvo Lada d.o.o. „da izvršite povrat neutrošenih sredstava u ukupnom iznosu od 1.216.545,90 kn i to najkasnije u roku od 15 dana od primitka ovog pisanog poziva/zahtjeva za povrat neutrošenih sredstava po Ugovoru” (str. 304. spisa). Slijedom navedenog, a kako to sudski vještak navodi na str. 5. svog pisanog nalaza i mišljenja (str. 571. spisa) „trgovačko društvo Lada je sredstva koja nije namjenski potrošila, sukladno članku 2. Ugovora u kojem je taksativno određena namjena, a u iznosu od 1.216.545,90 kn vratila dana 31. listopada 2019. (str. 309. spisa)”.

S tim u vezi, žalbeni navod tuženika da povrat sredstava Zavodu za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom nije štetna radnja, ovaj sud napominje da to doista nije štetna radnja tuženika kao člana uprave, nego je njegova štetna radnja u tome što je on vodeći poslove društva novčana sredstva koja je po predmetnom Ugovoru društvo Lada d.o.o. trebalo iskoristiti za nabavu novih tehnologija i opreme (sukladno članku 2. stavku 1. točki 1. Ugovora broj 46/17) nije iskoristilo za svrhu određenu Ugovorom broj 46/17, a posljedica toga je ugovorna obveza društva Lada d.o.o. da ta sredstva vrati Zavodu. Prema tome, tuženikova štetna radnja je u propustu tuženika da vođenjem poslova s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika sukladno ugovoru sklopljenim sa navedenim Zavodom novčana sredstva u iznosu od 1.216.545,90 kn trgovačko društvo Lada d.o.o. iskoristi za kupnju novih tehnologija i opreme, a što to trgovačko društvo upravo prema dopisu navedenog Zavoda od 28. listopada 2019. sa str. 303.-304. spisa kojeg je sudu dostavio tuženik uz podnesak od 30. travnja 2019. nije učinilo. Slijedom navedenog, vraćanje tih novčanih sredstava Zavodu za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom sukladno Ugovoru sklopljenom sa tim Zavodom čime je društvu Lada d.o.o. nastala šteta je posljedica tuženikove štetne radnje u vođenju poslova društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika društva Lada d.o.o.

Dakle, budući da je tuženik propustio voditi poslove društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, a uslijed toga njegova propusta je društvo Lada d.o.o. isplatilo (vratilo) Zavodu za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom iznos od 1.216.545,90 kn, to je gubitkom tog iznosa društvu Lada d.o.o. nastala šteta za koju je odgovoran tuženik. Osim toga, budući da je prema odredbi članka 430. u vezi članka 252. stavka 2. (rečenica 2.) Zakona o trgovačkim društvima na tuženiku kao članu uprave teret dokazivanja da je primijenio pozornost urednog i savjesnog gospodarstvenika, a tuženik u konkretnom predmetu nije predložio izvođenje nikakvih dokaza iz kojih bi proizašlo da je u odnosu na tu štetu nastalu društvu postupao s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, to je sud prvog stupnja pravilno ocijenio da je tuženik odgovoran

društvu Lada d.o.o. u stečaju (sada Stečajnoj masi iza Lada d.o.o. u stečaju) za nastalu štetu u iznosu od 1.216.545,90 kn (161.463,38 EUR).

Stoga je tuženikovu žalbu kojom pobija točku I. izreke prvostupanjske presude u dijelu u kojem je sud prvog stupnja obvezao tuženika da društvu Lada d.o.o. u stečaju (sada Stečajnoj masi iza Lada d.o.o. u stečaju) isplati iznose od 12.023,99 EUR i 161.463,38 EUR valjalo odbiti kao neosnovanu i u tom dijelu potvrditi taj dio prvostupanjske presude, a na temelju odredbe članka 368. stavka 1. Zakona o parničnom postupku.

8. Međutim, budući da je društvu Lada d.o.o. šteta u iznosu od 1.216.545,90 kn (161.463,38 EUR) nastala 31. listopada 2019. jer je prema izvatku sa str. 306. spisa tada to društvo navedeni iznos uplatilo Zavodu za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom, to je sud prvog stupnja pogrešno primijenio materijalno pravo iz članka 1086. Zakona o obveznim odnosima kada je obvezao tuženika da društvu Lada d.o.o. u stečaju (sada Stečajnoj masi iza Lada d.o.o. u stečaju) isplati zatezne kamate koje na navedeni iznos teku prije nastanka štete, to jest za razdoblje od 8. kolovoza 2019. do 30. listopada 2019.

Slijedom navedenog, u dijelu u kojem je sud prvog stupnja obvezao tuženika da isplati zatezne kamate koje na iznos od 161.463,38 EUR teku od 8. kolovoza 2019. do isplate, prvostupanjsku presudu je valjalo djelomično preinačiti primjenom odredbe članka 373. točke 3. Zakona o parničnom postupku, a djelomično potvrditi sukladno članku 368. stavku 1. istog Zakona.

9. U odnosu na štetu društvu Lada d.o.o. u stečaju u iznosu od 120.000,00 kn koja je nastala zbog nevraćanja zajma od strane društva Monter mont d.o.o., ovaj sud nalazi da je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku jer pobijana presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a osobito jer nema razloga o odlučnim činjenicama. Naime, prvostupanjski sud smatra da je tuženik kao član uprave društva Lada d.o.o. odgovoran za štetu tom društvu samim time što trgovačko društvo Monter mont d.o.o. nije vratilo društvu Lada d.o.o. kao zajmodavcu novčanu svotu od 120.000,00 kn po dvama ugovorima o zajmu; činjenica da društvo Monter mont d.o.o. kao zajmoprimac nije Ladi d.o.o. vratilo navedenu novčanu svotu proizlazi iz pisanog nalaza i mišljenja vještaka D & S d.o.o. (str. 7. tog nalaza i mišljenja odnosno str. 573. spisa). Međutim, sud prvog stupnja nije ispitao je li davanjem zajma (zajmova) tuženik kao član uprave time vodio poslove društva na način da nije primijenio pozornost urednog i savjesnog gospodarstvenika.

Naime, iz spisa proizlazi da je Lada d.o.o. s trgovačkim društvom Monter mont d.o.o. 23. listopada 2017. sklopila Ugovor o pozajmici (str. 234. spisa) kojim je pozajmila tom društvu iznos od 20.000,00 kn na rok do 31. prosinca 2017., a Aneksom Ugovora o pozajmici od 29. lipnja 2018. (dakle, znatno nakon roka određenim osnovnim Ugovorom o pozajmici) sa str. 47. spisa stranke su ugovorile rok vraćanja pozajmljenog novca do 30. lipnja 2019. Osim toga, tuženik je kao zastupnik po zakonu društva Lada d.o.o. s društvom Monter mont d.o.o. sklopio i (drugi) Ugovor o pozajmici dana 11. prosinca 2017. kojim je društvo Lada d.o.o.

pozajmilo društvu Monter mont d.o.o. iznos od 100.000,00 kn na ugovoreni rok do 30. lipnja 2018. (str. 233. spisa), a Aneksom tog Ugovora od 29. lipnja 2018. sa str. 48. spisa ugovoreni rok vraćanja je također bio 30. lipnja 2019. Nadalje, premda iz oba ugovora o pozajmici (i aneksa tih ugovora) ne proizlazi da je zajmoprimac dužan dati određeno sredstvo osiguranja, iz bjanko zadužnica sa str. 235.-237. spisa (na iznos od 100.000,00 kn) i sa str. 238.-240. spisa (na iznos od 50.000,00 kn) proizlazi da je zastupnik po zakonu društva Monter mont d.o.o. Šaban Zolić podnio obje bjanko zadužnice na potvrdu javnom bilježniku Marijanu Juriću 18. travnja 2018., no prema podacima u spisu ne proizlazi da bi tuženik poduzimao određene radnje radi povrata pozajmljenih novčanih sredstava. Naprotiv, prema tuženikovu navodu s ročišta od 4. ožujka 2021. (str. 375. spisa) i njegova podneska od 12. ožujka 2021. (str. 379. spisa) društvo Monter mont d.o.o. trenutne ne posluje jer je zastupnik po zakonu tog društva preminuo 2020. godine, a još nije provedena ostavinska rasprava iza osnivača i direktora tog društva pa se Lada d.o.o. nema kome obratiti radi povrata zadužnice (pravilno, radi povrata pozajmljenih novčanih iznosa), a i iz osmrtnice sa str. 384. spisa proizlazi da je Šaban Zolić preminuo 12. prosinca 2020.

Slijedom navedenog, nesporno da je trgovačkom društvu Lada d.o.o. davanjem pozajmica društvu Monter mont d.o.o. koje nisu vraćene u ugovorenim rokovima nastala šteta. Međutim, prvostupanjski sud je trebao ispitati koje je to štetne radnje tuženik kao član uprave društva Lada d.o.o. počinio u obavljanju poslova urednog i savjesnog gospodarstvenika, a što je propustio učiniti. Naime, ako je tuženik znao ili mogao znati da trgovačko društvo Monter mont d.o.o. u trenutku predaje novca nije u mogućnosti vratiti taj novac, ali je unatoč tome društvo Lada d.o.o. dalo pozajmice i to (tada) bez ikakva osiguranja povrata zajma, onda upravo davanje tih pozajmica predstavlja štetnu radnju tuženika jer (u tom slučaju) tuženik nije obavljao poslove društva s pažnjom urednog i savjesnog gospodarstvenika.

Nadalje, ako tuženik u razdoblju od 31. prosinca 2017. (kada je društvo Monter mont d.o.o. trebalo vratiti kratkoročnu pozajmicu u iznosu od 20.000,00 kn po Ugovoru o pozajmici od 23. listopada 2017.) pa do sklapanja Aneksa Ugovora o pozajmici 29. lipnja 2018. nije poduzimao nikakve radnje radi naplate društva Lada d.o.o. i ako je tada društvo Lada d.o.o. moglo naplatiti svoju tražbinu, tada je upravo tim propustom (pasivnošću) tuženika da društvo Lada d.o.o. naplati svoju tražbinu tom društvu nastala šteta zbog toga što tuženik nije vodio poslove društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika.

Jednako tako, s obzirom na to da je društvo Monter mont d.o.o. prema aneksima oba ugovora bilo dužno pozajmljene novčane iznose (20.000,00 kn i 100.000,00 kn) vratiti društvu Lada d.o.o., a što društvo Monter mont d.o.o. nesporno nije učinilo do 12. prosinca 2020. kada je preminuo njegov zastupnik po zakonu Šaban Zolić (kao ni nakon tog datuma; tuženik je u podnesku od 14. veljače 2024. na str. 2733. spisa naveo da isključivo radi činjenice da je osnivač i direktor društva Monter mont d.o.o. preminuo, Lada d.o.o. nije mogla naplatiti ovo potraživanje), a tuženik nesporno u tom razdoblju nije ni pokušao naplatiti predmetne bjanko zadužnice, tada bi (pod pretpostavkom da se društvo Lada d.o.o. tada moglo naplatiti svoju tražbinu od Monter monta d.o.o.) društvu Lada d.o.o. nastala šteta u iznosu od

120.000,00 kn uslijed propusta/pasivnosti tuženika u vođenju poslova društva da pokuša naplatiti tražbine koje Lada d.o.o. ima prema društvu Monter mont d.o.o.

Prema tome, nesporno da je društvu Lada d.o.o. nastala šteta u iznosu od 120.000,00 kn jer to društvo nije moglo naplatiti svoju tražbinu od društva Monter mont d.o.o. prije 29. srpnja 2021. kada je nad tim društvom istodobno otvoren i zaključen stečajni postupak rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1437/21, a što je ovaj sud utvrdio uvidom u povijesni izvadak iz sudskog registra za to društvo sukladno odredbi članka 65. Zakona o trgovačkim društvima i članka 4. stavka 1. Zakona o sudskom registru. Međutim, da bi tuženik kao (bivši) član uprave društva Lada d.o.o. odgovarao za štetu nastalu društvu zbog toga što nije vodio poslove društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika, sud je trebao ispitati kojom je to točno radnjom/radnjama (propustima) tuženika u vođenju poslova društva prouzročena šteta društvu Lada d.o.o. zbog nemogućnosti naplate zajmova u iznosu od 120.000,00 kn, a tuženik je zatim morao dokazati da je u vođenju poslova primijenio pozornost urednog i savjesnog gospodarstvenika. Međutim, sud prvog stupnja nije ispitivao te činjenice pa zato pobijana presuda u dijelu u kojem je sud obvezao tuženika da društvu Lada d.o.o. u stečaju isplati iznos od 120.000,00 kn odnosno 15.926,73 EUR nema razloga o odlučnim činjenicama čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku.

10. Jednako tako, i u dijelu u kojem je prvostupanjski sud obvezao tuženika da društvu Lada d.o.o. u stečaju (sada Stečajnoj masi iza Lada d.o.o. u stečaju) isplati iznos od 12.790,01 kn (1.697,53 EUR) na ime naknade štete zbog manje obračunatih kamata i iznos od 944.370,31 kn (125.339,48 EUR) na ime štete zbog vraćanja sredstava radi nenamjenske potrošnje po Ugovoru broj 67/18, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud također počinio bitnu povredu iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku jer prema podacima u spisu o tim se tražbinama nije raspravljalo, a na što u žalbi osnovano ukazuje tuženik.

Naime, kao što je ovaj sud već ranije naveo u ovoj odluci, tužitelj je u podnesku od 21. siječnja 2020. preinačio tužbu tako da je potraživao (i) štetu na ime povrata nenamjenski utrošenih sredstava u iznosu od 1.216.545,90 kn, a što je posljedica propusta tuženika u vođenju poslova s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika da ta sredstva društvo Lada d.o.o. namjenski iskoristi sukladno Ugovoru broj 46/17 sklopljenim sa Zavodom za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom. Tu preinaku tužbe („preinaku tužbenog zahtjeva”) prvostupanjski je sud prihvatio raspravnim rješenjem od 4. ožujka 2021. te je (kasnijim) rješenjem od 28. travnja 2022., između ostalog, odredio izvođenje dokaza financijsko-knjigovodstvenim vještačenjem na okolnost utvrđenja visine štete za društvo Lada d.o.o. nastale zbog obveze društva na povrat nenamjenski utrošenih sredstava. Postupajući prema tom nalogu suda, sudski vještak D & S d.o.o. je u svom pisanom nalazu i mišljenju (osim što je utvrdio da je društvo Lada d.o.o. zbog toga što nije namjenski koristilo novčana sredstva, moralo po Ugovoru broj 46/17 vratiti iznos od 1.216.545,90 kn), naveo i da je Zavod za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom tražio od društva Lada d.o.o. da zbog nenamjenski utrošenih sredstava u iznosu od

1.133.244,35 kn po Ugovoru broj 67/18, vrati tom Zavodu navedeni novčani iznos (str. 5. pisanog nalaza i mišljenja vještaka odnosno str. 571. spisa), ali i da (tada) nije postojao podatak u spisu da su ta sredstva vraćena (str. 586. spisa).

Osim toga, sudski vještak je u svom pisanom nalazu i mišljenju utvrđivao jesu li društva kojima je društvo Lada d.o.o. davalo pozajmice (Monter d.d., Monter mont d.o.o., Zlopaša d.o.o. i F.I.U.M. d.o.o.) vratili društvu Lada d.o.o. pozajmljene iznose novca te je ujedno utvrdio da je Lada d.o.o. obračunavala kamate po ugovorenim kamatnim stopama po svim pozajmicama od dana isplate pozajmice do dana povrata pozajmice odnosno do 31. prosinca 2019. ukoliko je povrat izvršen nakon tog dana u iznosu od 12.790,01 kn manje od onog kojeg je trebao obračunavati po tim ugovorima; prema nalazu vještaka sa str. 575.-576. spisa ukupno je društvo Lada d.o.o. trebalo zaračunati kamatu u iznosu od 36.868,09 kn, a obračunalo je kamatu u iznosu od 24.078,08 kn.

Nakon što je tužitelj zaprimio pisani nalaz i mišljenje vještaka, on je u podnesku od 6. veljače 2024. (str. 2721.-2722. spisa) naveo da su sredstva u iznosu od 1.133.244,35 kn naplaćena u cijelosti u nekoliko obroka „što bi moralo biti vidljivo iz izvadaka o promjenama i stanju na transakcijskom računu poslovne banke društva Lada”, no i da je iznos od 944.370,31 kn na ime povrata sredstava s računa društva Lada naplaćen dana 31. prosinca 2020. što je vidljivo iz izvotka br. 222 od 31. prosinca 2020. kojeg je tužitelj dostavio sudu uz taj podnesak (str. 2723. spisa). Nadalje, tužitelj je tim podneskom „obzirom na rezultate vještačenja i promjenu službene valute u RH, uskladio tužbeni zahtjev” tako da je tražio od suda da tuženiku naloži da s osnove naknade štete plati društvu Lada d.o.o. u stečaju iznos od 353.252,34 EUR s pripadajućim kamatama (str. 2722. spisa).

Prema tome, iz tog tužiteljeva podneska dalo bi se zaključiti da je tužitelj preinačio tužbu potražujući u ime društva Lada d.o.o. i štetu nastalu zbog toga što je društvo Lada d.o.o. zbog nenamjenski iskorištenih sredstava po Ugovoru broj 67/18 (što je propust tuženika u vođenju poslova s pažnjom urednog i savjesnog gospodarstvenika) vratilo Zavodu za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom iznos od 1.133.244,35 kn, ali i štetu nastalu zbog manje obračunatih kamata na dane pozajmice u iznosu od 12.790,01 kn. Međutim, to se sa sigurnošću ne može utvrditi budući da je tužitelj tužbenim zahtjevom tražio da sud obveže tuženika na naknadu štete društvu Lada d.o.o. u iznosu od 353.252,34 EUR (s pripadajućim kamatama), a pri tome nije specificirao na što se točno odnosi taj iznos (na što je tuženik osnovano ukazao u svom podnesku od 14. veljače 2024. na str. 2731. spisa). Upravo zbog toga, sud je trebao na ročištu od 15. veljače 2024. ispitati da li tužitelj doista traži od suda da obveže tuženika da podmiri društvu Lada d.o.o. u stečaju (i) štetu/štete koju/e prije provedenog vještačenja nije potraživao; osim toga, ako bi prema ocjeni prvostupanjskog suda bilo nesporno da tužitelj tužbenim zahtjevom iz podneska od 6. veljače 2024. traži od suda da obveže tuženika da društvu Lada d.o.o. isplati (i) štetu u iznosu od 1.133.244,35 kn (ovo stoga jer se na tom ročištu ipak raspravljalo i o toj šteti, a što proizlazi iz usmenog iskaza vještaka Darka Jankovića), tada je trebao raspravnim rješenjem prije raspravljanja o toj šteti dopustiti preinaku tužbe, a što prije zaključenja glavne rasprave nije učinio.

Slijedom navedenog, u odnosu na točku I. izreke prvostupanjske presude u dijelu u kojem je (prema obrazloženju presude) usvojen tužbeni zahtjev za (dosuđeni) iznos od 944.370,31 kn na ime štete nastale jer tuženik nije vodio poslove društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika zbog čega je Lada d.o.o. morala vratiti Zavodu za vještačenje, profesionalnu rehabilitaciju i zapošljavanje osoba s invaliditetom po Ugovoru broj 67/18, kao i za iznos od 12.790,01 kn na ime štete zbog manje obračunatih kamata (odnosno ukupno 957.160,32 kn / 127.037,01 EUR), počinjena je bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. Zakona o parničnom postupku jer presuda u tom dijelu ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati.

Zbog navedenog, u dijelu u kojem je prvostupanjski sud naložio tuženiku da na ime naknade štete isplati društvu Lada d.o.o. u stečaju (sada Stečajna masa iza Lada d.o.o. u stečaju) iznos od 142.963,74 EUR (15.926,73 EUR + 127.037,01 EUR) s pripadajućim kamatama, tuženikovu žalbu je valjalo uvažiti kao osnovanu i u tom dijelu ukinuti pobijanu točku I. izreke prvostupanjske presude te predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovno suđenje, a na temelju odredbe članka 369. stavka 1. Zakona o parničnom postupku.

U nastavku postupka sud prvog stupnja će najprije ispitati da li tužitelj doista tužbenim zahtjevom iz podneska od 6. veljače 2024. traži od suda da tuženika obveže da društvu Lada d.o.o. u stečaju naknadi (i) štete koje prije podnošenja tog podneska nije potraživao, a zatim (ako utvrdi da je tome tako) najprije odluči o tome hoće li dopustiti preinaku tužbe i nakon toga raspraviti o toj šteti. Jednako tako, u odnosu na štetu u iznosu od 120.000,00 kn (15.926,73 EUR) nastalu zbog toga što zajmoprimac Monter mont d.o.o. nije vratio društvu Lada d.o.o. tu pozajmljenu svotu, sud prvog stupnja će ispitati koja je točno štetna radnja tuženika u vođenju poslova društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika uzrokovala nastanak te štete. Ovisno od navedenog, sud prvog stupnja će donijeti novu na zakonu osnovanu odluku koju će valjano obrazložiti.

11. S obzirom na to da odluka o troškovima postupka ovisi o uspjehu stranaka u sporu, a u konkretnom predmetu zbog djelomično ukinute prvostupanjske presude za sada nije moguće ispitati uspjeh stranaka u sporu, to je i točku IV. izreke prvostupanjske presude valjalo ukinuti i u tom dijelu predmet vratiti sudu prvog stupnja na ponovni postupak, a na temelju odredbe članka 380. točke 3. Zakona o parničnom postupku.

Međutim, neovisno od navedenog, ovaj sud nalazi da je tužiteljeva žalba kojom pobija točku IV. izreke prvostupanjske presude nedopuštena zbog nedostatka tužiteljeva pravnog interesa za pobijanjem tog dijela presude. Naime, tom je presudom sud prvog stupnja naložio tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 32.878,05 EUR pa zato ovaj sud nalazi da tužitelj nema pravni interes žalbom pobijati taj dio presude jer je tim dijelom presude uspio u sporu. Zbog navedenog, u tom dijelu tužiteljeva žalba je nedopuštena u smislu odredbe članka 358. stavka 3. Zakona o parničnom postupku jer žalitelj usvajanjem njegove žalbe

protiv tog dijela prvostupanjske odluke ne bi postigao povoljniju pravnu zaštitu od one koju mu je pružio prvostupanjski sud.

12. Sukladno odredbi članka 166. stavka 4. u vezi stavka 3. Zakona o parničnom postupku o zahtjevima obiju stranaka za naknadom troška drugostupanjskog postupka sud će odlučiti u konačnoj odluci.

Zagreb, 17. prosinca 2024.

Predsjednik vijeća
Mario Vukelić

Broj zapisa: **9-30870-77707**

Kontrolni broj: **020d9-b3063-7529c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mario Vukelić, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.